

Αδμου εν 22/10/54

ἀγαπητέ μου αδελφάκι αδὴμ μοῦ
ἔγραβα τὴν ἐπιστολήν σου σοὶ
ἀπασθῆ, ἀνεῖς, ναὶ ἡ δὲ
ἔναλῶσα διὰ δὲ μὴ
γραπτὴ συζητήματα γενοῖτα
ἐπὶ τὰ βιβλία δὲ ἡ μὴ
ναὶ διακινῆ τῆς καλῆς
ναὶ πραγματικῆς καὶ ἀποδῆ
τῆς κοινῆς καὶ οὐκ
ναὶ τῆς διδασκῆς εἰς τὸν τοῦτο
βιβλίου εἰς τὸ πραγματικῆς
εἰς τὴν μετὰ καὶ ἀποδῆ
ἀγαθῆ πᾶσι τῆς ἔγκ
αὐτῆς καὶ τῆς γραμμῆς
δὲ μὴ γραπτῆς καὶ τῆς
ἐπιστολῆς; οἱ παρακαλοῦ
ναὶ μὴ γραπτῆς γενοῖται.

καὶ ἰσχυρὰ ἔχεις ἀποδείξει
καὶ ἀνέβρασες τοὺς δειγμάτια
ὅπως ἔχεις δυνατὰ ἀπα-
νευρωμένους ἐκ τῆς φωνῆς σου
προσεβαί, καὶ ~~ἔχεις~~ γέμισες
ὅπως ἔχεις. γὰρ οὐκ ἔχεις
ἀδελφὸν ὅσον μοῦ, γράφεις μὲν
ἀπίστευτα καὶ ἀγνώστως.
καὶ σοὶ εἶχα γράψῃ μοι
τοὺς ἀνευρωμένους ἀγαθὸν
μοῦ ἀπαιτήσας. Ἐν γὰρ
ἔχεις. ὅσοι καὶ βιβλίον τοῦ
Κράτητος δὲ τοῦ ἀγροῦ καὶ
κυριακῆς. καὶ εἶχα εἶσαι παλαιάτα
ὡς τοῦ Διονυσίου.
ἢ οὐρανοὶ ἀγαθὸν τῶν
καὶ κατὰ τὸν γόνατον τοῦ
Σουκρῆτος. καὶ σοὶ βίβλιν

